

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/96/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815207680
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kolesár
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7815207680.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Kolesára a sudcov JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Borisa Brondoša v spore žalobcu: Stavebné bytové družstvo, Rožňava, so sídlom Budovateľská 49, Rožňava, IČO: 31 686 966, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Erika Simanová, s.r.o., so sídlom Akademika Hronca 9, Rožňava, proti žalovaným: 1/ W. H., nar. X.X.XXXX, bytom O. XXX a 2/ X. Q. H., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XXX, o zaplatenie 2.858,84 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 3. septembra 2019, č. k. 9C/250/2015-179

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade.
Žalovaný v 1. rade je povinný nahradiť žalobcovi 100% trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo "prvoinštančný súd") napadnutým rozsudkom uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 2.858,94 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 26.6.2015 do zaplatenia a priznal žalobcovi proti obom žalovaným nárok na plnú náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie tým v celom rozsahu vyhovel žalobe, skutkovým základom ktorej bolo v podstatnom tvrdenie žalobcu o existencii právneho vzťahu strán zo zmluvy o výkone správy, z ktorého si žalovaní riadne neplnili záväzok mesačne platiť úhradu za výkon správy, preddavok do fondu prevádzky, údržby a opráv a preddavok na úhradu za plnenia poskytované s v súvislosti užívaním bytu č. 7, nachádzajúceho sa v bytovom dome č. súpis. 275 v Slavošovciach (ďalej tiež len „byt“), čím mu podľa tvrdenia žalobcu vznikol za obdobie od 1.10.2014 do 30.6.2015 nedoplatok vo výške žalovanej istiny pohľadávky.

3. Prvoinštančný súd v napadnutom rozsudku bezo zvyšku vyšiel zo skutkového stavu, zodpovedajúceho opisu skutkového deja žalobcom. Na takto zistený skutkový stav aplikoval ust. § 10 ods. 1 a 6 zák. č. 182/1993 Z. z., o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, v znení neskorších zmien a doplnkov; právne posúdil vzťah strán ako záväzkový zo zmluvy o výkone správy a z neho vyvodil právnu povinnosť žalovaných zaplatiť žalobcovi na poplatkoch za správu, na preddavkoch do fondu prevádzky, údržby a opráv a na preddavkoch na úhradu za služby spojené s užívaním bytu za obdobie od 1.10.2014 do 30.6.2015 celkovú sumu 2.858,94 Eur. Za omeškanie žalovaných so splnením tejto peňažnej povinnosti prvoinštančný súd priznal žalobcovi tiež úroky z omeškania s použitím ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v percentuálnej výške vyplývajúcej z ust. § 3 ods. 1 nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších zmien a doplnkov. Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil s použitím ust. § 255 ods. 1 C.s.p. výlučným procesným úspechom žalobcu v spore.

4. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v 1. rade odvolanie. Vytkol v ňom súdu prvej inštancie, že sa nezaoberal jeho námietkami proti výške uplatneného nároku. Vyjadril pritom presvedčenie, že mesačná úhrada poplatku za správu, preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv a preddavku za služby spojené s užívaním bytu v žalobcom tvrdenej sume 317,- Eur je neprimerane vysoká. Zvlášť preto, že podľa odvolateľa v rozhodnom čase v byte nebyval, nakoľko pod tlakom vyhrážok zo strany tretích osôb ho musel spolu so svojou rodinou opustiť. Podľa posúdenia odvolacieho súdu, žalovaný v 1. rade v konaní pred súdom prvej inštancie nepoprel, už vôbec nie kvalifikovane spôsobom predpokladaným v ust. § 151 ods. 2 C.s.p., tvrdenie žalobcu o výške nedoplatku na poplatkoch za správu, na preddavkoch do fondu prevádzky, údržby a opráv a na preddavkoch na úhradu za služby spojené s užívaním bytu za obdobie od 1.10.2014 do 30.6.2015 v celkovej sume 2.858,94 Eur, ktoré v spojení so špecifikáciou pohľadávky v podobe sumárnej analýzy platieb (čl. 14) v sebe subsumovalo tiež skutkovú okolnosť výšky predpísanej mesačnej úhrady v sume 317,66 Eur. Možno preto konštatovať, že odvolacia argumentácia žalovaného v 1. rade predstavuje z pohľadu konania pred súdom prvej inštancie popretie skutkového tvrdenia žalobcu a nie o výhradu poukazujúcu na nesprávnosť hodnotenia vykonaných dôkazov. To potom znamená, že z hľadiska zamerania odvolacieho prieskumu ide o uplatnenie odvolacieho dôvodu podľa ust. 365 ods. 1 písm. g) C.s.p. a nie podľa písm. f) tohto zákonného ustanovenia. Odvolací súd poznamenáva, že v zmysle ust. § 380 ods. 2 C.s.p. na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, musí prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Naproti tomu, vo vzťahu k ostatným odvolacím dôvodom, je odvolací súd podľa ust. § 380 ods. 1 C.s.p. viazaný ich vymedzením v odvolaní, a preto na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s ust. § 365 C.s.p. dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil (por. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1269s).

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že odvolacia námietka žalovaného v 1. rade je neprípustne vystavaná na doposiaľ neuplatnenom prostriedku procesnej obrany.

6. Nakoľko žalovaná v 2. rade proti napadnutému rozsudku odvolanie nepodala, stala sa, vzhľadom na kumuláciu subjektov na strane žalovaných, pre posúdenie rozsahu rezolútívneho účinku odvolania len žalovaného v 1. rade a jeho prípadného dopadu na právny osud rozhodnutia tiež voči žalovanej v 2. rade, z pohľadu úpravy ust. § 367 C.s.p. rozhodujúcou povaha ich procesného spoločenstva. Platí totiž, že pri samostatnom procesnom spoločenstve sa konkrétny výrok rozhodnutia týka samostatného práva alebo povinnosti jednotlivého subjektu a preto odvolanie konkrétnej strany sporu voči „svojomu“ výroku vyvoláva účinky len vo vzťahu k tomuto výroku a nedotýka sa právoplatnosti ostatných výrokov (por. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1540s, str. 1246). K otázke charakteru spoločenstva medzi solidárne zaviazanými dlžníkmi Najvyšší súd SR zaujal výstižné stanovisko napríklad tiež v rozhodnutí 4 Cdo 203/2005 v ktorom uviedol, že žalovaní solidárni dlžníci sú zásadne samostatnými a nie nerozlučnými spoločníkmi v konaní. Vysvetlil pritom, že právny základ záväzku každého z nich a prípadné námietky proti nemu môžu byť u každého spoločníka posúdené nezávisle. Samotná povaha solidarity sa vyznačuje mnohosťou právnych vzťahov spätých iba totožnosťou plnenia či predmetu plnenia. Solidárny záväzok sa ale nemusí vyznačovať totožným obsahom, rôznosť práv a povinností k tomu istému plneniu je tu prípustná. Ak teda ide o samostatné záväzky, ktoré nemusia byť ani obsahovo totožné, potom už táto skutočnosť vylučuje, že by mohlo ísť medzi solidárnymi dlžníkmi o také spoločné práva, aby sa rozsudok musel vzťahovať na všetkých. Rozsudok sa nemusí vzťahovať na všetkých žalovaných solidárnych dlžníkov a o nerozlučné spoločenstvo medzi nimi nepôjde tiež preto, že veriteľ si môže zvoliť, či bude o celé plnenie žalovať všetkých alebo len niektorých spoludlžníkov. Už z toho, že o založení procesného spoločenstva medzi solidárnymi dlžníkmi rozhoduje iba vôľa veriteľa (pôjde o tzv. dobrovoľné spoločenstvo), vyplýva záver o samostatnosti spoločníkov. Stotožniac sa s týmto spôsobom právneho posúdenia povahy procesného spoločenstva solidárne zaviazaných dlžníkov, odvolací súd (i napriek pôvodne odlišnému nazeraniu na túto otázku v zrušujúcom uznesení) uzavrel, že samostatná povaha procesného spoločenstva žalovaných vylučovala presah rezolútívneho účinku odvolania žalovaného v 1. rade aj na časť rozhodnutia, ktorá sa týkala len žalovanej v 2. rade. Preto podľa jeho záveru rozsudok súdu prvej inštancie v časti zaväzujúcej na plnenie a na náhradu trov konania žalovanú v 2. rade nadobudol právoplatnosť v zmysle ust. § 367 ods. 1 a contrario C.s.p., a tak nebol v odvolacom konaní preskúmaný.

7. Vo vzťahu k ostatnej časti napadnutého rozsudku (zaväzujúcemu výroku a výroku o trovách konania medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade) Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalovaného v 1. rade ako podané včas (§ 362 C.s.p.), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§385 ods. 1 a contrario C.s.p.), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 C.s.p. a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g) C.s.p. a dospel k záveru, že nie je (odvolanie) dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 2.6.2021 po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu, pri zachovaní lehoty podľa ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

8. Podľa ust. § 149 C.s.p. prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

9. Podľa Čl. 8 C.s.p., strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

10. Podľa ust. § 154 C.s.p., prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

11. Podľa ust. § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

12. V citovanom ust. § 366 C.s.p. je vyjadrený systém neúplnej apelácie odvolacieho konania, podstata ktorého spočíva (tiež) v zásadnej nemožnosti prihladať v odvolacom konaní na odvolaciu námietku, založenú na takom prostriedku procesného útoku alebo procesnej obrany, ktorý nebol uplatnený už pred súdom prvej inštancie, a to až na taxatívne stanovené výnimky - skutočnosti poukazujúce na nedostatok podmienok konania, vylúčenia sudcu alebo obsadenia súdu, ktorými má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej alebo ktoré odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť pred súdom prvej inštancie.

13. Ako už bolo zmienené na inom mieste odôvodnenia, žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie tvrdenie žalobcu o výške nedoplatku na poplatkoch za správu, na preddavkoch do fondu prevádzky, údržby a opráv a na preddavkoch na úhradu za služby spojené s užívaním bytu za obdobie od 1.10.2014 do 30.6.2015 nepoprel. Pokiaľ aj žalovaný v 1. rade v odvolaní prezentoval, že proti výške uplatneného nároku v priebehu prvoinštančného konania namietal („...vôbec nezobral moje námietky na túto platbu...“, „žiadal som súd aby sa zastavil nad dĺžnou sumou, ktoré mi vypočítalo bytové družstvo“), podľa zistenia odvolacieho súdu, opierajúce sa o obsah spisu sa tak kvalifikovane nestalo, ani vo vzťahu k predpísanej sume zálohovej platby ani vo vzťahu k od nej sa odvíjajúcej výške žalovanej sumy. Odvolaciemu súdu sa žiada v tejto spojitosti zdôrazniť, že práve v záujme umožniť žalovanému brániť sa proti uplatnenému nároku, uznesením sp. zn. 11Co/48/2019 z 20. februára 2019 zrušil skorší rozsudok prvoinštančného súdu zo dňa 20.6.2017 z dôvodu nesprávneho postupu pri doručovaní žaloby odvolateľovi. Žalovaný v 1. rade však tento procesný priestor nevyužil, keďže v ďalšom konaní proti uplatnenému nároku nijak nenamietal; zdôrazňoval len inak nesporný fakt náležite premietnutý aj v žalobe a na jej základe aj v napadnutom rozhodnutí, že dlh je spoločný oboch žalovaných. Na tomto základe, keďže posudzovaná výhrada odvolateľa k skutkovým záverom prvoinštančného súdu sa netýkala procesných podmienok konania, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu a nesmerovala ani k preukázaniu vady konania, odvolací súd posúdil odvolaciu námietku žalovaného v 1. rade, vystavanú na popretí tvrdenia žalobcu o výške nedoplatku ako procesne neprípustnú novotu, ktorú nemožno v odvolacom konaní použiť v zmysle ust. § 366 C.s.p. Z tohto dôvodu je žalovaným v 1. rade uplatnený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g) C.s.p. neopodstatnený. Za danej procesnej situácie odvolaciemu súdu neostávalo iné, než z tohto dôvodu rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade ako vecne správny potvrdiť podľa ust. 387 ods. 1 C.s.p., a to v napadnutom vyhovujúcom výroku, aj v závislom výroku o trovách konania (§ 367 ods. 2 veta druhá C.s.p.), majúcom správny základ v plnom procesnom úspechu žalobcu v spore.

14. Podľa ust. § 396 C.s.p. , ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

15. Podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16. V súlade s citovanými ustanoveniami zákona odvolací súd priznal v odvolacom konaní plne procesne úspešnému žalobcovi proti žalovanému v 1. rade nárok na náhradu 100% trov odvolacieho konania.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 355 C.s.p.).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.)